

Sygn. akt I C 32/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Strzyżowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSR Jolanta Mac-Śnieżek
Protokolant	Alicja Rokita

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2018 roku w Strzyżowie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko

pozwanemu (...) Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A.

w W. na rzecz powoda M. K., tytułem zadośćuczynienia kwotę 23.800,00 złotych (dwadzieścia trzy tysiące osiemset złotych), w tym od kwoty 13.800,00 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, od kwoty 10.000,00 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A.

w W. na rzecz powoda M. K., tytułem odszkodowania kwotę 1.081,00 złotych (jeden tysiąc osiemdziesiąt jeden złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 listopada 2016 roku do dnia zapłaty;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Strzyżowie kwotę 54,00 złotych, tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 2.146,88 złotych, tytułem brakującego wynagrodzenia biegłych;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.808,00 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego

Jolanta Mac-Śnieżek

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt I C 32/17

Powód M. K. wniósł pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 13.800,00 złotych, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 1.081,00 złotych tytułem odszkodowania, wraz

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 listopada 2016r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu twierdzeń pozwu podał, że w dniu 9 lutego 2015r. około godziny 18.25 w miejscowości S., na ulicy (...), przy posesji

nr 49 miało miejsce zdarzenie drogowe, którego sprawcą był kierujący pojazdem marki M. o nr rej. (...) 7GR3 G. M., a jednym

z poszkodowanych powód M. K.. Przeciwno G. M. zapadł prawomocny wyrok przed Sądem Rejonowym w Strzyżowie.

Po zaistniałym zdarzeniu drogowym, w związku z bólem, zawrotami głowy oraz osłabieniem udał się do Zespołu (...) w S., gdzie zlecono wykonanie RTG czaszki, RTG kości kończyny dolnej oraz RTG kręgosłupa odcinka szyjnego.

Ponadto powód otrzymał skierowanie do poradni chirurgicznej. W dniu 10 lutego 2016r., w związku

z utrzymującymi się zawrotami głowy oraz cierpieniem lewej kończyny górnej zgłosił się do lekarza rodzinnego, który skierował go do lekarza neurologa oraz na (...). U powoda rozpoznano zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów oraz więzadeł klatki piersiowej, więzadeł kolana i więzadeł głowy. Ponadto lekarz stwierdził, że w okolicy kręgosłupa szyjnego, piersiowego, głowy i stawu kolanowego lewego jest obrzęk oraz podbiegnięcia krwawe. Miejsca te były bolesne, a lekarz zastosował leczenie farmakologiczne, w którym powód pozostawał do dnia 16 maja 2016r.

Powód pozostawał także w leczeniu w Poradni Chirurgicznej w Zespole (...) w S., z powodu nadal odczuwanych dolegliwości bólowych głowy i szyi. Następnie leczenie kontynuował w Wojewódzkim Szpitalu (...) w K., gdzie odbywał wizyty u doktora nauk medycznych z zakresu chirurgii, w związku z nieustającymi bólami głowy. Ostatnią wizytę odbył w dniu 9 lutego 2016r. Z powodu dolegliwości bólowych powód skorzystał z 10 zabiegów rehabilitacyjnych, wykonywanych w okolicy kręgosłupa C.

Powód nadal odczuwa silne dolegliwości bólowe w okolicach kręgosłupa szyjnego, drętwienie kończyny górnej lewej oraz zawroty głowy. Ponadto zgłasza dolegliwości natury psychicznej. Stres związany z wypadkiem, długotrwały ból oraz trwający miesiące proces leczenia i rehabilitacji, powodowały u niego lęki, bezsenność i nerwowość.

Ostateczną decyzją z dnia 17 listopada 2016r. pozwany przyznał mu kwotę 1.200,00 złotych, tytułem zadośćuczynienia, która w jego ocenie jest nieadekwatna do stopnia uszczerbku, jakiego doznał w wyniku przedmiotowego wypadku. Nadto w zgłoszeniu szkody skierowanym do pozwanego wezwał go również o zapłatę kwoty 1.081 złotych, tytułem odszkodowania za uszkodzony telefon komórkowy marki H. (...), jednak pozwany nie ustosunkował się w żaden sposób do jego żądania.

Końcowo wyjaśnił, iż żąda odsetek od dnia 18 listopada 2016r., ponieważ z dniem 17 listopada 2016r. pozwany wydał decyzję kończącą postępowanie likwidacyjne, a więc od dnia następnego roszczenie stało się wymagalne i pozwany pozostaje w zwłoce.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew (k. 10), wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wyjaśnił, iż bezsporne między stronami jest, że w dniu 9 lutego 2015r. doszło do wypadku komunikacyjnego, na skutek którego powód doznał obrażeń ciała. Sprawcą zdarzenia był kierujący pojazdem marki M.

o nr rej. (...) 7GR3, ubezpieczony w pozwanym towarzystwie z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Pozwany zakwestionował żądanie pozwu w całości, stojąc na stanowisku, że wypłacone dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 1.200,00 złotych

całkowicie wyczerpuje roszczenia powoda z tytułu przedmiotowego zdarzenia. Podniósł, iż na obecnym etapie powód nie przedstawił żadnych dowodów, uzasadniających słuszność dokonania na jego rzecz jakichkolwiek dalszych wpłat, z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zakwestionował również roszczenie o zwrot kwoty 1.081,00 złotych, z tytułu odszkodowania za zniszczony telefon.

Podniósł, iż strona powodowa powinna udowodnić fakt wystąpienia szkody oraz jej następstw. Natomiast w uzasadnieniu pozwu nie udowodniono w sposób należyty okoliczności mających uzasadnić roszczenie, ograniczając się w zasadzie do ogólnego zanegowania dotychczasowego stanowiska pozwanego i przedstawienia własnych twierdzeń, nieznajdujących pełnego poparcia w zgromadzonej dokumentacji medycznej.

W przekonaniu pozwanego charakter doznanego przez powoda urazu, nie wpłynął aż tak diametralnie na jego zdrowie, jak zostało to przedstawione w pozwie. Przeprowadzone postępowanie likwidacyjne wykazało, że u powoda rozpoznano powierzchowny uraz szyi, w wyniku wypadku powód nie stracił przytomności, nie stwierdzono również objawów uszkodzenia (...). Badanie RTG stawu kolanowego lewego, czaszki oraz kręgosłupa szyjnego, nie wykazało żadnych zmian będących następstwem przedmiotowego zdarzenia. Powód nie wymagał wykonania zabiegów inwazyjnych, chirurgicznych, czy innych skomplikowanych procedur medycznych, a zastosowane leczenie miało charakter zachowawczy i odbywało się w trybie ambulatoryjnym. Nadto podał, że powód nie był hospitalizowany.

Podał, że w wyniku przedmiotowego zdarzenia powód doznał jedynie powierzchownych urazów kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym oraz urazu kolana lewego, bez trwałych następstw, które nie powinny skutkować długotrwałym, ani tym bardziej stałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Pozwany zakwestionował także wysokość odsetek oraz początkową datę, od której mają być naliczane.

Końcowo wskazał, iż nie znalazł podstaw do uznania swojej odpowiedzialności za uszkodzenie telefonu komórkowego marki H. (...), albowiem sam fakt uszkodzenia telefonu nie oznacza automatycznego uznania jego odpowiedzialności. W jego ocenie strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu, który uzasadniałby, że uszkodzenie przedmiotowego telefonu było bezpośrednią konsekwencją zdarzenia.

W piśmie procesowym z dnia 27 listopada 2017r. (k. 163) powód rozszerzył żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 23.800,00 złotych, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 listopada 2016r. do dnia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 29 grudnia 2017r. (k. 197) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, także w rozszerzonym zakresie, ponieważ powód nie przedstawił żadnych nowych okoliczności, które uzasadniałyby zadośćuczynienia w żądanej kwocie. Nadto podniósł, iż przyczyną rozszerzenia powództwa nie są nowe cierpienia związane z wypadkiem lub zwiększenie intensywności doznanej krzywdy, a wyłącznie treść zawartych w opiniach biegłych wniosków końcowych, w tym przede wszystkim ustalenie uszczerbku na zdrowiu powoda w łącznej wysokości 20 %.

Sąd ustalił:

W dniu 9 lutego 2015r. w miejscowości S., na łuku drogi w kierunku J. doszło do kolizji drogowej, której sprawcą był kierujący pojazdem marki M. o nr rej. (...) 7GR3 G. M.. W wyniku przedmiotowego zdarzenia poszkodowany został powód M. K., będący pasażerem uczestniczącego w kolizji samochodu marki V. (...)

o nr rej. (...), kierowanego przez K. D.. Na miejsce zdarzenia przybyła Policja z Komendy Powiatowej Policji w S., która zwróciła się z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Strzyżowie o ukaranie G. M., w sprawie wykroczenia polegającego na spowodowaniu zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

dowód: akta szkody nr (...), zeznania świadka K. D., k. 40-41.

Bezpośrednio po wypadku powód M. K. został zaopatrzony w Izbie Przyjęć Szpitala (...) w S.. W wyniku przedmiotowego zdarzenia powód doznał powierzchniowego urazu głowy bez utraty przytomności, obrażeń kostnych oraz zewnętrznych na skórze głowy, powierzchniowego urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym, powierzchniowego urazu klatki piersiowej oraz powierzchniowego urazu kolana lewego. Powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % z pozycji 94a - rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.

w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu chirurgii, ograniczenie ruchomości szyi w zakresie ruchów zginania do przodu oraz ruchów rotacyjnych do boku jest u powoda stosunkowo niewielkie, przy czym należy wziąć pod uwagę opisane w MR kręgosłupa szyjnego zmiany zwyrodnieniowo – degeneracyjne, mające wpływ na dolegliwości i graniczenie przez niego prezentowane.

Daleko idący postęp w leczeniu, skutkujący znacznym ustąpieniem dolegliwości do dnia badania powoda, świadczy o tym, że opisane zmiany zwyrodnieniowe stwierdzone w MR kręgosłupa szyjnego, nie miały decydującego znaczenia przy wystąpieniu dolegliwości ze strony kręgosłupa szyjnego po urazie i miały charakter przemijający, o czym świadczy stan zdrowia powoda podczas jego osobistego badania w dniu 20 czerwca 2017r.

dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej Z. S. z dnia 2 lipca 2017r., k. 58-61 wraz z pisemnymi opiniami uzupełniającymi tego biegłego z dnia 15 września 2017r., k. 114 oraz z dnia 6 grudnia 2017r., k. 169.

W zakresie neurologicznym powód M. K. doznał powierzchniowego urazu głowy bez trwałych następstw neurologicznych oraz urazu w mechanizmie zgięciowo – odgięciowym w odcinku szyjnym kręgosłupa, z możliwym naruszeniem aparatu więzadłowego w tej okolicy. Doznane obrażenia w odcinku szyjnym kręgosłupa, skutkowały wtórnym zespołem bólowym o typie korzeniowym, z potrzebą stosowania leczenia i zabiegów usprawniających. Aktualnie zespół bólowy pozostaje w niepełnej remisji objawów przy niestwierdzeniu objawów ostrych o symptomatologii korzeniowej. Powód wymaga dalszej obserwacji i kontroli specjalistycznej, a rokowania długoterminowe pozostają korzystne.

W odniesieniu do dolegliwości bólowych biegły neurolog ustalił je w 10 stopniowej skali bólu (...) na 3/4 w chwili urazu i w pierwszych dniach leczenia, z tendencją wygasającą w kolejnych tygodniach terapii. Aktualnie u powoda dolegliwości i zjawiska bólowe występują okresowo i ze zmiennym nasileniem 1 st. (...).

Prawdopodobieństwo wystąpienia ujemnych skutków zdrowotnych, będących następstwem wypadku wydaje się być niewielkie. Powód nie wymaga pomocy i opieki osób trzecich w codziennym funkcjonowaniu oraz w czynnościach samoobsługowych. Z przyczyn neurologicznych powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % z punktu 94a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r.

W oparciu o wyniki badania MR kręgosłupa szyjnego i wnioski z fizykalnego badania sądowo – lekarskiego oraz przy uwzględnieniu charakteru wypadku biegły neurolog stwierdził, iż nie można wykluczyć, że zobrazowane zmiany mają charakter wyłącznie zwyrodnieniowy i dyskopatyczny, bądź tło przeciążeniowe.

Uwzględniając jednak wiek biologiczny powoda, nie jest typowe występowanie tego typu zmian. Jednak brak stosownej dokumentacji neuroobrazowej sprzed dnia wypadku, utrudnia w pełni obiektywną ocenę stanu kręgosłupa powoda w odcinku szyjnym. W ocenie biegłego w pewnym zakresie zobrazowane zmiany dyskopatyczne mogą mieć charakter pourazowy. Urazy skrętne kręgosłupa w odcinku szyjnym mogą też znacząco nasilać dolegliwości i ubytki funkcjonalne, przy rozpoznawanych już wcześniej zmianach dyskopatycznych i zwyrodnieniowych. Biegły podniósł również, iż ustalony procentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu nie został zawyżony i najpewniej odpowiada stanowi rzeczywistemu, a poza tym koresponduje z charakterem dolegliwości powoda i dokumentacją z przebiegu terapii.

Dla wieku biologicznego powoda, nie jest typowe występowanie zmian dyskopatycznych.

dowód: pisemna opinia sądowa biegłego z zakresu neurologii G. C. z dnia 30 czerwca 2017r., k. 67-69 wraz z pisemnymi opiniami uzupełniającymi tego biegłego z dnia 24 września 2017r., k. 125-126 oraz z dnia 17 grudnia 2017r., k. 180.

W zakresie urazu kręgosłupa szyjnego powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% z punktu 89a oraz w zakresie urazu kolan

w wysokości 4 % z punktu 155a, co dało łącznie 9% uszczerbku na zdrowiu

z w/w cyt. rozporządzenia. Dolegliwości związane z urazami spowodowały

u powoda ból w okresie do 2 miesięcy od urazu w nasileniu 4 stopnie w 10 stopniowej skali (...), a przez resztę okresu leczenia 3 stopnie. Obecnie ból ten utrzymuje się w granicach 2/3 punktów (...). Uraz i leczenie spowodowały

u powoda ograniczenia w życiu codziennym, tj. niewielkie ograniczenie

w samoobsłudze przez okres 1 miesiąca po urazie, niewielkie ograniczenie przez resztę okresu leczenia oraz śladowe ograniczenie w chwili obecnej w postaci dźwigania ciężkich przedmiotów, ciężkiej pracy fizycznej, przeciążania kończyn górnych i osiowego kręgosłupa szyjnego. W przyszłości u powoda może dojść do rozwoju pourazowej choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa szyjnego, jednak wobec prezentowanych dolegliwości, zakresu urazu i przebiegu jego leczenia, rokowania co do tego są pomyślne. Obecnie z uwagi na stan zdrowia, w zakresie narządu ruchu, powód nie prezentuje ograniczeń dotyczących możliwości wykonywania pracy, zgodnie z wyuczonym i wykonywanym zawodem. Leczenie zakończono w dniu 25 stycznia 2016r.

W obrębie kręgosłupa szyjnego biegły stwierdził uszczerbek w zakresie uszkodzeń aparatu więzadłowo – torebkowego (a nie kostnego), który skutkuje ograniczeniami ruchów i utrwalonym zespołem bólowym w obrębie aparatu więzadłowego. Zdaniem biegłego powyższe nie jest sprzeczne z wynikiem badania (...), które nie potwierdza zmian w badaniu obrazowym, w zakresie aparatu dyskowego, czy zasadniczych struktur więzadłowych. Nie jest ono również badaniem rozstrzygającym, lecz wyłącznie pomocniczym. Badaniem rozstrzygającym jest natomiast badanie kliniczne, fizykalne. Zmiany opisane

w badaniu (...) dotyczą choroby dyskowej, która pozostała do urazu bezobjawowa i obecnie nadal nie jest sama w sobie źródłem dysfunkcji

i dolegliwości. Ograniczenia ruchomości kręgosłupa i bolesność palpacyjna, pozostają obiektywną zmianą w zakresie wyników badania klinicznego powoda i są związane bezpośrednio z urazem. W zakresie stawów kolanowych rozwój zespołu bólowego obu kolan powstał na skutek ich urazu bezpośredniego. Jest on związany z uszkodzeniem stawu rzepkowo – udowego w zakresie chrząstki, co powoduje opisany uszczerbek. Z powodu konieczności przyporządkowania tego uszczerbku do najbardziej zbliżonego punktu tabeli, biegły opisał uszczerbek na zasadzie analogii.

dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii

i traumatologii W. P. z dnia 12 lipca 2017r., k. 76-78 wraz z pisemnymi opiniami uzupełniającymi tego biegłego

z dnia 20 września 2017r., k. 135-136 oraz z dnia 12 grudnia 2017r., k. 187-188.

Wskutek przedmiotowego wypadku dobrostan psychiczny powoda uległ istotnemu pogorszeniu, w związku z odczuwanym bólem i silnym stresem, związanym z zagrożeniem życia i zdrowia. Powód przez kilka tygodni

doświadczal nasilonych emocji i stanów negatywnych takich jak przygnębienie, zwątpienie, niepewność, niepokój, lęk oraz rozdrażnienie. Obecnie powód nie znajduje się w stanie niepokoju, który byłby patologiczny, natomiast przejawia zaburzenia depresyjne o łagodnym nasileniu, co w ocenie biegłej może stanowić konsekwencję udziału w przedmiotowym wypadku. Ich wyrazem jest obniżony nastrój, rozbitcie emocjonalne, drażliwość, spadek energii psychicznej, obniżona chęć do działania, wycofanie się z kontaktów towarzyskich, zaburzenia snu i funkcji poznawczych, w szczególności uwagi. Powód doświadcza również ograniczeń w funkcjonowaniu zawodowym, gdyż w jego pracy wymaga się częstego poruszania się samochodem. Szczególnie uciążliwe bywają dolegliwości ze strony kręgosłupa, wzmożona męczliwość i trudności w zakresie uwagi - jej natężenia i podzielności. Przejawiane przez powoda na skutek wypadku objawy natury psychicznej, mają długotrwały charakter, lecz z upływem czasu ulegają wyciszeniu. Powód szybko wrócił do pracy zawodowej i nie wymagał korzystania z pomocy psychologicznej bądź psychiatrycznej.

Teza, że przy braku rozpoznania urazu czaszkowego – mózgowego, upływ czasu winien znacząco wpłynąć na wyciszenie zgłaszanych przez powoda objawów, nie do końca znajduje potwierdzenie w praktyce klinicznej. Powód nie wykazuje tendencji do nadmiernych reakcji emocjonalnych w wyniku oddziaływania bodźców stresogennych. Nie ma skłonności do koncentracji na sobie, na własnych przeżyciach emocjonalnych takich jak złość, poczucie winy, napięcie. Przejawiane przez niego lekkie zaburzenia depresyjne nie są raczej „podsycone” jego cechami osobowościowymi, lecz w bardzo wysokiej mierze zostały spowodowane egzogennie, w opinii biegłej psycholog, wskutek doznanego wypadku.

dowód: pismemna opinia biegłej sądowej z zakresu psychologii M. S. z dnia 31 lipca 2017r., k. 88-92 wraz z opiniami uzupełniającymi tej biegłej z dnia 20 września 2017r., k. 119-121 oraz z dnia 11 grudnia 2017r., k. 175-177.

Powód M. K. po wypadku pozostawał na zwolnieniu lekarskim około 2 tygodnie. Skarżył się na bóle odcinka szyjnego kręgosłupa, bóle i zawroty głowy oraz drętwienie rąk. W pracy, pomimo iż była ona siedząca, powód chcąc coś podnieść odczuwał ból kręgosłupa. Przy czynnościach wymagających wysiłku pomagał mu K. D.. Do dnia dzisiejszego potrzebuje pomocy w dźwiganie cięższych przedmiotów. K. D. z powodem pracował do końca sierpnia 2016r. i w tym okresie dolegliwości bólowe u powoda utrzymywały się. Przed wypadkiem powód nie skarżył się na dolegliwości bólowe kręgosłupa. Po wypadku powód uczęszczał na wizyty u lekarzy specjalistów, stał się bardziej nerwowy, drażliwy.

Podczas wypadku powód miał w kieszeni spodni telefon komórkowy marki H., który uległ uszkodzeniu, a za który zapłacił 1.081,00 złotych.

dowód: zeznania świadków: K. D., k. 40-41, B. K., k. 41, akta szkody nr (...).

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego, ostateczną decyzją z dnia 17 listopada 2016r. przyznał powodowi kwotę 1.200,00 złotych tytułem zadośćuczynienia.

dowód: akta szkody nr (...)

Dokonując powyższych ustaleń, Sąd oparł się na zgromadzonych w toku postępowania dokumentach. Sąd nie dopatrzył się uchybień w ich treści oraz formie, nie ujawniły się też jakiegokolwiek okoliczności podważające moc dowodową tych dokumentów.

Sąd podzielił pisemne opinie biegłych sądowych Z. S., G. C., W. P. oraz M. S. wraz ze sporządzonymi przez tych biegłych pisemnymi opiniami uzupełniającymi, które zostały sporządzone rzetelnie, fachowo i przekonująco. Biegli w sposób dwukrotny i wyczerpujący, w zakresie swojej dziedziny - przy wykorzystaniu specjalistycznej wiedzy, odnieśli się do zarzutów strony pozwanej, a w treści opinii pierwotnych, jak i uzupełniających Sąd nie dopatrzył się sprzeczności.

Biegły Z. S. odnosząc się do zarzutów pozwanego wyjaśnił, iż pierwotnie wydaną opinię ograniczył do orzekania w zakresie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z poz. 55a cyt. rozporządzenia mówiącego o uszkodzeniu tkanek miękkich (skóry i mięśni) szyi

z ograniczeniem ruchomości szyi. Biegły przyznał, iż orzekanie według powyższej pozycji było niewłaściwe, gdzie jest wyraźnie napisane „uszkodzenie tkanek miękkich (skóry i mięśni szyi), a więc musi współlistnieć uszkodzenie nie tylko tkanek miękkich jakimi są mięśnie szyi, ale również skóry, czego brak było w przypadku powoda. W związku z tym, biegły wycofał się z orzekania według tej pozycji, podtrzymując jednocześnie ocenę przeprowadzonego badania fizykalnego, tj. badania podmiotowego i przedmiotowego oraz odniósł się do poz. 94a w zakresie urazowych zespołów korzonkowych

i przyznał 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, ponieważ u powoda zdiagnozowano, a następnie leczono uraz kręgosłupa w odcinku szyjnym.

Również biegły W. P. odniósł się do zarzutów strony pozwanej i wyjaśnił, iż nie kwestionuje wyników badań obrazowych, ani z nimi nie polemizuje. Pozostają one badaniem dodatkowym i nie są badaniem rozstrzygającym, którym jest jedynie badanie kliniczne, fizykalne oraz podtrzymał swoje opinie.

Biegła psycholog M. S. odnosząc się do zarzutów pozwanego wskazała, że niepodejmowanie przez osoby cierpiące na różnego typu zaburzenia psychiczne pomocy psychologicznej lub psychiatrycznej, nie zawsze jest równoznaczne z odczuwaniem przez nie relatywnie niższego dyskomfortu psychicznego. Gdyby tak było nie zdarzałyby się próby samobójcze w rzucie zaburzeń psychicznych, bez wcześniejszego poszukiwania specjalistycznego wsparcia. Nasilone objawy natury psychicznej dokuczały powodowi przez kilka tygodni bezpośrednio po wypadku. Pomimo braku oceny stanu psychicznego powoda bezpośrednio po wypadku, nadal możliwe jest dokonanie diagnozy psychologicznej retrospektywnej. Jest ona obarczona większym ryzykiem błędu, jednak w przedmiotowej sytuacji nie wzrośnie on znacznie.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków K. D. i B. K., którzy zeznawali spójnie, logicznie i konsekwentnie, a ich zeznania dotyczyły okoliczności, co do których posiadali rzeczywistą wiedzę.

Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy pełnomocnika pozwanego zawarty w piśmie procesowym z dnia 30 października 2017r. (k. 151) i z dnia

9 stycznia 2018r. (k. 202) o przeprowadzenie dowodu z opinii nowego biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, neurologii i ortopedii, bądź wydania przez tych biegłych opinii uzupełniających, albowiem pisemne pierwotne opinie wraz z dwukrotnie sporządzonymi przez tych biegłych pisemnymi opiniami uzupełniającymi, stanowiły wystarczającą podstawę do merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Biegli Ci w sposób wyczerpujący, rzetelny i jasny odnieśli się do wszystkich zarzutów strony pozwanej,

a uwzględnienie złożonych wniosków dowodowych w powyższym zakresie, zdaniem Sądu, zmierzałoby jedynie do przewlekłości tego postępowania.

Mając na uwadze powyższe – Sąd zważył, co następuje:

Niespornie Sąd ustalił, że bezpośrednią przyczyną przedmiotowego zdarzenia z dnia 9 lutego 2015r., które miało miejsce w miejscowości S., było spowodowanie przez sprawcę zdarzenia G. M. zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w wyniku czego doszło do kolizji drogowej, w której poszkodowany został powód M. K..

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie. Sporne między stronami było natomiast żądanie przez powoda tytułem zadośćuczynienia kwoty wyższej, aniżeli ta dotychczas wypłacona na jego rzecz przez pozwanego oraz żądanie odszkodowania za uszkodzony w czasie wypadku telefon komórkowy.

Na podstawie opinii wydanych przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej Z. S. Sąd ustalił, że powód M. K. w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie urazowych zespołów korzonkowych.

W oparciu o opinie biegłego z zakresu neurologii G. C. Sąd ustalił długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %.

Z uwagi na fakt, iż obaj biegli ustalili uszczerbek na zdrowiu w oparciu o ten sam punkt rozporządzenia, zdaniem Sądu nie może być on sumowany, gdyż dotyczy tego samego narządu, bądź układu ciała i dlatego przyjął Sąd łącznie 5 % uszczerbek z pkt 94a w/cyt. rozporządzenia.

Następnie na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii W. P., Sąd ustalił, że powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %, w zakresie urazu kręgosłupa szyjnego oraz 4 % w zakresie urazu kolan, co łącznie dało 9% uszczerbku na zdrowiu.

Zatem łączny uszczerbek na zdrowiu doznany przez powoda wynosi 14%.

Również na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii M. S., Sąd ustalił, że wskutek wypadku dobrostan psychiczny powoda uległ istotnemu pogorszeniu. Wiązało się to z odczuwanym bólem i silnym stresem, związanym z zagrożeniem jego życia i zdrowia. Powód przez kilka tygodni doświadczał nasilonych emocji i stanów negatywnych w postaci przygnębienia, zwątpienia, niepewności, niepokoju, lęku oraz rozdrażnienia. Obecnie powód przejawia zaburzenia depresyjne o łagodnym nasileniu, co w ocenie biegłej może stanowić konsekwencję udziału w przedmiotowym wypadku.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż powodowi przysługuje roszczenie z art. 445 § 1 k.c. o wypłatę stosownego zadośćuczynienia pieniężnego.

W wyroku z dnia 1 kwietnia 2004r., sygn. akt II CK 131/03 Sąd Najwyższy stwierdził, że określając wysokość „odpowiedniej sumy”, Sąd powinien niewątpliwie kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia i uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy,

o którym decydują przede wszystkim takie czynniki, jak rodzaj uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość oraz poczucie nieprzydatności społecznej.

Zdaniem Sądu adekwatną sumą zadośćuczynienia pieniężnego dla powoda, do rozmiaru doznanych przez niego obrażeń, czasookresu trwania dolegliwości bólowych, uszczerbku na zdrowiu i jego skutków, mających wpływ na jego zdrowie byłaby kwota 25.000,00 złotych. Zasądzając należne powodowi zadośćuczynienie, Sąd uwzględnił przyznane przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w kwocie 1.200,00 złotych i o taką też kwotę pomniejszył zasądzone świadczenie.

W wyniku przedmiotowego wypadku uszkodzeniu uległ telefon komórkowy powoda, w związku z czym zdaniem Sądu przysługuje mu roszczenie z art. 444 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Zakres odpowiedzialności odszkodowawczej reguluje art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Należy podkreślić, iż fakt zniszczenia telefonu powoda podczas przedmiotowego wypadku został potwierdzony przez świadka K. D. będącego kierowcą pojazdu, który brał udział w przedmiotowej kolizji.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda

w tym zakresie i zasądził od pozwanego na jego rzecz kwotę 1.081,00 złotych tytułem odszkodowania, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 listopada 2016 roku.

Sąd orzekł na podstawie art. 805 § 1 k.c., art. 444§1 k.c., art. 445§1 k.c.

Odnośnie odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 817 § 1 - 2 k.c. oraz art. 481 k.c. Niespełnienie świadczenia w terminie powoduje obowiązek zapłaty odsetek. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki za opóźnienie będą więc należeć się powodowi w przypadku uchybieniem terminom określonym zgodnie z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 13.800,00 złotych od dnia 18 listopada 2016r. do dnia zapłaty, gdyż w dniu 17 listopada 2016r. pozwany wydał ostateczną decyzję w tej sprawie, a więc od dnia następnego pozostawał w zwłoce ze spełnieniem pozostałej części świadczenia oraz od kwoty 10.000,00 złotych od dnia 16 grudnia 2017r., tj. od dnia następnego od doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo (k. 197).

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł o przepis art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Na koszty w tej sprawie składają się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.245,00 złotych, wynagrodzenie biegłych w kwocie 3.846,88 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 3.600,00 złotych (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 1.191,00 złotych i zaliczkę na wynagrodzenie biegłych w kwocie 1.000,00 złotych, dlatego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda łączną kwotę 5.808,00 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany uiścił 700,00 złotych zaliczki na wynagrodzenie biegłych, to od łącznych kosztów wynagrodzenia biegłych 3.846,88 złotych, po odliczeniu wpłaconych zaliczek w kwocie 1.700,00 złotych, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Strzyżowie kwotę 54,00 złotych tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 2.146,88 złotych tytułem brakującego wynagrodzenia biegłych.